

Ny UNT-serie: Musik i Uppsala

N-liners spelar en avig, men ändå dansvänlig popmusik, med influenser från engelska och amerikanska nya vågen band, som XTC och Talking Heads. N-liners är fr v i bild Jacob Höglund, trummor, Petter Eklund, sång och gitarr, David Nordfors, keyboards, Johan Höglund, gitarr, Gunnar Pejler, saxofon och Jan Sandred, bas

Foto: Rolf Hamilton

N-liners spelar avig men dansvänlig popmusik

Uppsala har ett rikt musikliv. Bara inom den sk seriösa musiken ges ca 300 konserter varje år. Men det finns mer än så i Uppsala.

1972 bildades Sveriges första Musikforum i stan, vilket har bidragit till att musiklivet breddats i Uppsala under åren.

I och med punkens genombrott för några år sedan har en mängd nya rockband vuxit fram, som fått chansen att spela på Musikforum. Det spelas mycket jazz i stan också. Allt från storbandsjazz till avantgarde.

UNT har tittat på delar av vad Uppsala har att bjuda på i musikkväg.

I dag berättar vi om popgruppen N-liners, som är en av många nya, fräscha grupper som vuxit fram i Uppsala under de senaste åren.

De spelar en musik som tagit starkt intryck av engelska och amerikanska nya vågen-band, som t ex XTC och Talking Heads.

Musik i Uppsala (1): "Raka låtar i grunden"

— Grunden för vår musik är enkla, raka poplåtar som vi vrider och vänder på, spelar baklänges och tänjer ut ordentligt. Grupper som XTC, Talking Heads, Monochrome Set och liknande nya vågen-band har betytt mycket för den musik vi spelar.

— I och med vår spelning på MF:s julavslutningskonsert 1979 lossnade det ordentligt. Vi fick massor av spelningar på olika ställen, även utanför stan, bl a i Stockholm och Norrtälje, säger Petter.

Det säger Petter Eklund, sångare och gitarrist i Uppsalagruppen N-liners.

N-liners är en av många nya, fräscha grupper som vuxit fram i Uppsala under de senaste åren. Det är en samling gamla kompisar som började spela tillsammans hösten 1977.

◊ Förutom Petter finns i bandet Jacob Höglund, trummor, David Nordfors, keyboards, Johan Höglund, gitarr, Jan Sandred, bas och Gunnar Pejler, saxofon.

— Den första riktiga spelningen hade vi på Musikforum (MF) i mars 1978. Då lät vi för djävligt illa. Vi försökte då spela rytm and blues, men det lät så dåligt, så ur högtalarna strömmade någon sorts halvtaskig punkmusik i stället.

— Publiken bestod av 10 personer vid det första uppträdandet, alla polare till oss, berättar N-liners.

◊ Nu har det börjat lossna för gruppen, efter ett par sega år med en publik som inte ville lyssna på N-liners musik.

Publiken började gilla N-liners lite aviga, men ändå dansvänliga, popmusik.

Enligt gruppen har MF:s satsning på att öppna Musikforum för Uppsalas yngre rockmusiker betytt väldigt mycket för dem.

— Tidigare fanns det inga ställen alls för yngre rockgrupper att spela och uppträda på. I och med MF:s satsning har musiklivet fått en skjuts i den här stan och de har verkligen stött oss och vår musik, säger Jacob Höglund.

MF gav nyligen ut en skiva, som är en dokumentation över den nya vågen av musik som drog in på MF under 1979–80. Tio grupper är med på skivan och N-liners är en av dem.

Gruppen har tidigare gjort en EP, men den vill man helst glömma.

— MF-plattan var vår första chans att spela in en riktig platta. Men vi är inte riktigt nöjda med låtarna vi spelade in, Aterfall i farten och Miljonär. Sången har nästan helt dränkts av instrumenten.

N-liners har sin replokal i ett skyddsrum på Artillerigatan i Uppsala. De delar lokalen med grupperna Stain och Svart. Tillsammans med dem har de isolerat utrymmet och resultatet är en trång, men helt funktionsduglig replokal. I en serie om Musik i Uppsala kommer Nöjessidan de närmaste dagarna att presentera bara några av de människor som sysslar med musik. N-liners är en av alla grupperna.

Desto bättre blev resultatet av LP:n Pop-Job, som spelades in i en studio i Stockholm tillsammans med grupperna Lustans Lakejer, Kai Martin & Stick, Studio Sex och Schnabel i somras.

— Vi fick ett brev en dag i våras från skivbolaget Stranded i Stockholm. Killen som skrev berättade att han tänkt på den EP vi tidigare spelat in, konstigt nog. Det resulterade i en skivinspelning i juni -80, och i samma veva fick vi en spelning på Musikverket i Stockholm, berättar gruppmedlemmarna.

◊ LP:n har gått bra. Den första upplagan på 1 000 ex är redan slutsåld. Skivan har också fått bra recensioner i pressen, bl a i Dagens Nyheter, Expressen och rocktidningen Schlager.

Schlager skriver bl a:

"Pop-Job är den jämnaste svenska samlingsplatta som hittills kommit ut på marknaden. För första gången finns här nu en platta som håller loppet ut. N-liners är en grupp som har en fantasifull botten i sina låtar"

◊ N-liners bidrag till Pop-Job är låtarna Nytt ljus och Vill du bli min soldat.

Vad handlar era texter om?

Petter, som skriver de flesta av låtarna, säger att texterna för det mesta är ordlekar, med en viss samhällskritisk underton. Det är dock inte meningen att de på något vis ska vara ambitiösa.

Det är väldigt olika hur lång tid det tar för Petter att skriva gruppens texter. En del tar bara en halvtimme medan andra växer fram successivt under flera veckor.

◊ Ofta utgår Petter från en titel av

något slag, som han sedan bygger vidare på.

När Petter skriver musiken till sina texter, strävar han efter att få låtarna så färdiga som möjligt, innan gruppen repar dem för första gången.

Det till skillnad från David Nordfors sätt att skriva låtar.

— Jag jobbar tvärtom och utgår från några grundackord som sedan läggs på med melodislingor när vi repar.

◊ N-liners har sin replokal i ett gammalt skyddsrum på Artillerigatan i Uppsala. De delar lokalen med grupperna Stain och Svart.

De har tillsammans isolerat utrymmet och resultatet är en trång, men helt funktionsduglig replokal.

Innan gruppen fick den här lokalen höll de till på Fyrissskolan i två år.

— Nu börjar det tyvärr bli djävligt svårt att få bra ställen att repa på. Där kunde kommunen ställa upp med utrymmen, tycker vi. Som det är i dag känns det som om kommunen i stället motarbetar Uppsalas yngre rockmusiker.

◊ — Körer och liknande får alla möjliga bidrag, men inte nya vågen-grupperna, säger David. Hur ser då framtiden ut för N-liners?

Gruppen har eventuellt en chans att få göra en egen LP någon gång under 1981. Killarna framhåller dock att det inte bara är fördelarna att få börja spela in skivor.

— Vi spelar för att det är skoj och vi är ganska oseriösa av oss. Det är klart att man inför framtiden drömmer om att eventuellt få spela på heltid, säger Petter.

◊ Det här att spela på heltid är dock ingenting för Johan Höglund, den andre gitarristen i bandet.

— Nej, då är biokemi mycket roligare, säger han med ett stort leende.

— Jag känner mig enbart som en glad amatör och vill så förbli.

När N-liners uppträder spelar de enbart egna kompositioner. Under en spelning kör de ett 15-tal låtar under ca en timme, och det är en svettig timme, både för publiken och N-liners själva, garanterar killarna i bandet.

Cenneth Sparby

Saxofon är en av de viktigaste ingredienserna i N-liners musik. Här vråker Gunnar Pejler av ett saxofonsolo.

— Enkla, raka poplåtar som vi vrider och vänder på, spelar baklänges och tänjer ut ordentligt. Det är vår musik, säger Petter Eklund. Två i bild, sångare och gitarrist i N-liners. Th på bilden syns basisten Jan Sandred.